

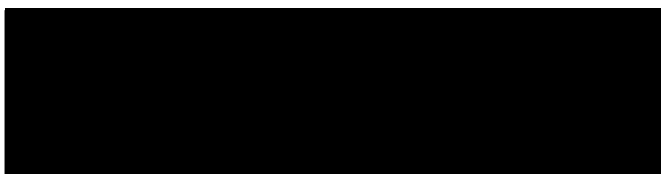


ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Michaelou Bílou jako samosoudkyní ve věci

žalobce:



proti
žalované:

PT servis konzervárna spol. s.r.o., IČO 46352481
sídlem Purkyňova 1000/4 390 02 Tábor



o zaplacení 90 750 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci 17 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 30. 8. 2024 do zaplacení, a to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci dalších 73 750 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení od 28. 7. 2023 do zaplacení a zákonný úrok z prodlení z částky 17 000 Kč od 28. 7. 2023 do 29. 8. 2024, **se zamítá.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Romana Bursíková.

III. Žalobce je povinen do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku nahradit žalované k rukám [redacted] náklady řízení ve výši 53 812 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobou v dané věci se žalobce domáhal vydání elektronického platebního rozkazu, kterým by soud uložil žalované povinnost zaplatit mu žalovanou částku z titulu poskytnuté právní služby, následně žalované vyfakturované a dosud nezaplacené.
2. O žalobě bylo rozhodnuto vydáním elektronického platebního rozkazu dne 27. 7. 2023 pod č. j. EPR 175630/2023–6, proti kterému se žalovaná bránila včas podaným odporem s odůvodněním, že nárok žalobou uplatněný neuznává ani zčásti, neboť žalobce žalované žádnou právní službu neposkytl a s ohledem na žalobcem uvedené skutkové tvrzení ani neví, jakou právní službu žalované údajně poskytl, když v tomto směru ničeho žalobce netvrdí. Fakturu číslo 35/2022 ze dne 3. 8. 2022 ve výši 90 750 Kč včetně DPH se splatností 13. 8. 2022 žalovaná ve svém účetnictví nemá vůbec zavedenou a faktura sama o sobě není žádným důkazem o poskytnutí právní služby.
3. K obsahu odporu žalované žalobce uvedl, že žalovaná si u něho objednala právní služby, jež spočívaly ve vypracování kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 51 Af 14/2018–59 u Nejvyššího správního soudu České republiky, včetně zastupování v samotném řízení. Na tomto základě strany uzavřely dohodu o poskytnutí právních služeb ze dne 19. 3. 2020 a žalobci byla žalovanou udělena plná moc stejného dne, tedy 19. 3. 2020. Kasační stížnost byla žalobcem vyhotovena a podána k Nejvyššímu správnímu soudu, jenž stížnost zamítl rozsudkem ze dne 21. 1. 2021 č.j. 7 Afs 92/2020–26. Dle dohody o poskytnutí právních služeb strany sjednaly odměnu žalobce tzv. hodinovou sazbou, a to ve výši 3 000 Kč za každou započatou hodinu bez DPH. Žalobce dále tvrdil, že žalované poskytl skrze jejího jednatele i vyúčtování právních služeb, jež se skládaly : z konzultace s klientem v rozsahu 3 hodin, konzultace s daňovým poradcem v rozsahu 13 hodin, studium a příprava 6 hodin, sepsání kasační stížnosti 5 hodin, replika k výzvě soudu 1 hodina. Celkem 28 hodin, avšak žalované reálně účtoval rozsah pouze 25 hodin po 3 000 Kč +21 % DPH, celkem tedy 90 750 Kč. Za žalovanou také uhradil soudní poplatek z kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč, který však nebyl původně součástí žalované částky. Při poskytování právní služby spolupracoval žalobce i s právním zástupcem žalované [redacted] advokátem, jenž žalobci zasílal potřebné podklady, například emailovou komunikací. Žalovaná ani nikterak nereagovala na předžalobní výzvu žalobce. Fakturu žalobce sice vystavil s velkým zpožděním po poskytnutí služby, nicméně právní služba byla žalobcem žalované poskytnuta a nebyla mu dosud zaplacená, a toto také uvedl v emailové korespondenci s účetní žalované paní [redacted] u níž také upřesnil fakturační údaje a následně vystavenou fakturu zaslal.
4. Vzhledem k zásadním rozporům v tvrzení sporných stran prováděl soud za účelem zjištění skutkového stavu dokazování, jehož výsledky následně hodnotil dle ustanovení § 131 o. s. ř. a to jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech a vyvodil z něho tyto skutkové a právní závěry.
5. První ústní jednání konané dne 10. 10. 2023 bylo na svém konci zkoncentrováno, sporným stranám byla dána lhůta k doplnění skutkových tvrzení a k označení důkazů dle poučení soudu dle § 118a) odst. 1 a 3 o.s.ř. Žalobce byl soudem poučen o skutkovém dotvrzení ohledně jím tvrzené dohody o poskytnutí právních služeb, kterou dosud nedoložil, ani netvrdil, v jaké formě a obsahu měla být mezi účastníky uzavřena, stejně tak nebyl doložen žalobcem účtovaný rozsah právní služby pro žalovanou. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalovaná udělila žalobci dne 19. 3. 2020 plnou moc k řízení ve věci kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích č. j. 51 Af 14/2018 u Nejvyššího správního soudu a dále mezi účastníky nebylo sporu o tom, že faktura, o níž žalobce opírá svůj nárok, byla žalované dne 4. 8. 2022 doručena.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Romana Bursíková.

6. Po prvním ústním jednání žalovaná i nadále namítala, že existence plné moci ze dne 19. 3. 2020 a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, kde je žalobce uvedený jako zástupce žalované nikterak nedokládají, že by to byl žalobce, kdo kasační stížnost sepsal a následně i podal. Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pouze dokládá, že žalobci bylo toto rozhodnutí doručováno v době po jeho vydání, ale nic neosvědčuje o tom, kdy, kým a v jakém rozsahu či znění byla kasační stížnost podána, respektive kým byla podána případná replika. Zároveň žalovaná namítla promlčení pohledávky bez jakéhokoliv bližšího odůvodnění.
7. Ve lhůtě udělené žalobci pro koncentraci řízení žalobce předložil soudu listinu nazvanou jako „Formulář převzetí právního zastoupení – objednávka – spis číslo 38/2020“ (číslo listu 65), když následně k výzvě soudu upřesnil, že se jedná o jím tvrzenou dohodu o poskytnutí právních služeb, i nadále setrval na tvrzení o účtování 25 hodin právních služeb, které specifikoval, že se jednalo o 3 hodiny dne 19. 3. 2020 – převzetí zastoupení plus konzultace s [REDAKCE] 1 hodinu dne 19. 3. 2020 – sepsání kasační stížnosti, dne 20. 3. 2020, studium podkladů bez uvedení časového rozsahu, 5 hodin dne 14. 5. 2020 – odůvodnění kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu, 10 hodin dne 19. 3. 2020 – 23. 4. 2020 konzultace [REDAKCE] daňový poradce, 3 hodiny dne 12. 5. 2020, – konzultace [REDAKCE] daňový poradce pro vypracování znaleckého posudku. Žalobce rovněž ve lhůtě pro koncentraci řízení doložil, že ze svého účtu uhradil dne 20. 4. 2020 soudní poplatek z kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč, žalobu však ohledně této částky nerozšířil. K prokázání svých skutkových tvrzení navrhl žalobce provedení celé řady důkazů.
8. Žalovaná namítla pravost a správnost dohody o poskytnutí právních služeb ze dne 19. 3. 2020 (viz. formulář převzetí právního zastoupení) s tím, že žalovaná ani takovou listinu nikdy nepodepsala.
9. Žalobce jako účastník řízení vypověděl, že byl v poměrně častém kontaktu s jednatelem žalované [REDAKCE] který se mu svěřil, že není spokojen se zastupováním [REDAKCE] a zda by mu tedy nemohl sepsat kasační stížnost a aby se ve všem obracel na paní [REDAKCE] která mu poskytne potřebné podklady. Věc neměla být řešena pouze v rovině civilního, ale i trestního práva, nakonec se žalovaná rozhodla věc řešit podáním kasační stížnosti v poslední možný den lhůty. Řekl tedy, co vše potřebuje a věc řešili věcně. Z emailové korespondence z 19. 3. 2020 vyplývá, že mu [REDAKCE] ráno posílá podklady od [REDAKCE] přes úschovnu, téhož dne žádal [REDAKCE] o zaslání dalších podkladů, které měl on k dispozici v souvislosti s řešeným případem, a následovaly další emaily, kterými mu byly podklady zasílány. Emailem mu byla dne 19. 3. 2020 ve 14:32 zaslána dohoda a plná moc. Ve stejný den kontaktoval [REDAKCE] ohledně správních žalob týkajících se kasační stížnosti. Z emailové korespondence dále vyplývá, že jednatel žalované [REDAKCE] si přečetl email o tom, že byla podána k Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost. Jednání o problematice podání kasační stížnosti a předání informací pro její následné zpracování byla přítomna i paní [REDAKCE] zaměstnanec žalované a pan [REDAKCE] Ohledně připravení dohody o právní službě má ve své advokátní kanceláři zaveden proces, kdy kontaktuje svou advokátní kancelář, tam mu personál připraví potřebný formulář, který zašle klientovi a ta dohoda na částce, která je v ní uvedená, je mezi ním a žalovanou i v ostatních věcech, ve kterých ji zastupuje zcela standardní. Vyplní se ten obsah pro konkrétní věc a poté, co je to podepsáno zmocnitelem, tak se vrací ten formulář zpět na adresu advokátní kanceláře, tam to podepíše i on a vrací zpět. Následně, když osobně jedná v té společnosti, která mu plnou moc udělila, nechá si podepsat originál.
10. Jednatel žalované [REDAKCE] jako účastník řízení ve věci vypověděl, že si pouze v tomto jednom případě podání kasační stížnosti k Nejvyššímu správnímu soudu u žalobce objednal právní službu, dohoda však byla taková, že pokud budeme mít na věci úspěch, tak se podělíme o to přisouzené napůl. Plnou moc poslali žalobci emailem. Následně pak po určité době přišlo na email zamítnutí kasační stížnosti a pak následovala faktura. Dohoda se žalobcem ohledně Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Romana Bursíková.

zaplacení jeho služeb určitě nespočívala v tom, že by mu měla žalovaná něco platit. Žalobce v souvislosti s problematikou, která byla předmětem kasační stížnosti, byl v kanceláři u žalované, odnesl si papíry, asi dva listy spočívající ve vyjádření soudu a také odvolání žalované. Pak se posílala z jeho emailu plná moc a něco také posílala paní [REDAKCE] – ekonomka žalované. [REDAKCE] měl od něho pokyn, že pokud bude žalobce něco potřebovat, ať mu to zašle a dá k dispozici. Jednání byla přítomna paní [REDAKCE] zda někdo další, již neví. Některé záležitosti i emaily vyřizuje i paní [REDAKCE] fakturantka žalované. Po předložení listiny na čísle listu 65 – formulář převzetí právního zastoupení jednatel uvedl, že jej nikdy nepodepsal a zaráží ho i ta částka 3 000 Kč za hodinu, která mu připadá značně neúměrná, razítko na listině připojené je sice už starší verze, která se však ještě i nyní používá, podpis na listině je jeho, ale určitě to není originální podpis, mohl být, jakkoliv připojen. Problematika věci spočívala v tom, že žalovaná musela za firmu, se kterou spolupracovala 5 let, odvést státu DPH, kterou tato firma státu neodvedla. Pak ještě musela žalovaná zaplatit penále za tři roky 9 milionů Kč, málem je to zničilo. Řešení věci si vyžádalo velký rozsah papírů a dokumentů.

11. Svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že je zaměstnanec žalované na základě pracovní smlouvy, pracuje v pozici vedoucí ekonomického úseku. Může se stát, že občas přepošle email, který je adresován jednatelem společnosti. Ví o tom, že probíhalo jednání ve věci kasační stížnosti se žalobcem, konkrétně se jednalo o ručení za nadměrný odpočet DPH. Byla přítomna na schůzce, při které se projednávala otázka podání kasační stížnosti k Nejvyššímu správnímu soudu, byl jí přítomen žalobce a [REDAKCE]. Žalobce řekl, že je potřeba argumentovat jinak, že to dosavadní je vše špatně a že on kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu sepiše. Jednalo se pouze o ústní seznámení se s danou problematikou, žádné podklady se tehdy ještě žalobci nepředávaly. Byla přítomna u celého tohoto jednání a jelikož výsledek z nabídky služby žalobce nebyl jednoznačný, proto se jednatel se žalobcem dohodli, tak, že pokud bude úspěch ve věci, tak bude honorován určitým procentem z vyhraných peněz, konkrétně se jednalo o 50 %. Toto osobně slyšela. Písemné potvrzení takové dohody zcela jistě nenásledovalo, o tom by určitě věděla. Po nahlédnutí do listiny – formulář převzetí právního zastoupení (číslo listu 65) uvedla, že ji vidí dnes poprvé, připojené razítko je žalované společnosti, podpis jednatele [REDAKCE] se maličko liší, zejména zde není jeho typický znak, že ten podpis zasahuje do razítka. Pokud by měl jednatel takovou listinu podepsat, předtím by jí jí poslal k nahlédnutí, aby o tom věděla a dále, pokud by to podepsal, tak originál listiny by dostala ona do založení evidence smluv, bylo by této listině přiděleno evidenční číslo, a to se nestalo. Fakturu, jíž si žalobce vyúčtoval právní služby, viděla, když emailem přišla, vytiskla ji a odnesla [REDAKCE] neboť si nebyla vědoma nějaké dohody, dle které bylo účtováno a smlouvu k tomu neměla. [REDAKCE] jí potvrdil neexistenci takové dohody se žalobcem, a proto, když se následně žalobce dotazoval na proplacení faktury, odkázala jej na [REDAKCE]. Faktura v účetnictví žalované zcela jistě zanesena není. Pokud jde o částku, která byla v rámci soudních sporů ve hře, jednalo se něco o kolem 17 000 000 Kč a úroky, takže celkem asi o 24 000 000 Kč. Podklady pro danou problematiku jsou uloženy ve čtyřech šanonech, které má ona k v dispozici ve své kanceláři. Pokud by něco z toho někomu vydávala, určitě by si nechala podepsat předání, nic takového se však nestalo.
12. Vzhledem k tomu, že žalovaná i po výslechu žalobce, jednatele žalované a svědkyně [REDAKCE] i nadále setrvala na námitce pravosti listiny a pravosti podpisu, byl žalobce soudem poučen dle § 118a) odstavec 3 o.s.ř. k označení důkazů k prokázání opaku, když však žalobce uvedl, že nedisponuje originálem listiny, a proto nebude navrhopvat znalecký posudek na posouzení její pravosti a pravosti podpisu. Žalobce byl proto soudem informován o tom, že dosud provedeným dokazováním nebyla existence dohody o právním zastoupení prokázána a poučil jej dle § 118a) odst. 2 o.s.ř. o tom, zda bude požadovat žalovanou částku z jiného právního důvodu. Žalobce pak navrhl změnu žaloby s tím, že vyšel ze stejných skutkových tvrzení a požadoval přiznání odměny dle vyhlášky č. 177/96 Sb. a tedy mimosmluvní odměnu. S ohledem na ustanovení § 11 odstavec 3 vyhlášky č. 177/96 Sb. odměnách advokátů za poskytnutí právních služeb (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Romana Bursíková.

advokátní tarif), tedy žalobce požadoval mimosmluvní odměnu úkonů, které nespádaly pod specifikaci dle § 11 odstavec 1, 2 advokátního tarifu, za takové úkony, které jim byly svou povahou a účelem nejbližší. Požadoval tedy dle písmena a) citovaného ustanovení 1 úkon za převzetí a přípravu zastoupení nebo obhajoby na základě smlouvy poskytnutí právních služeb, dle písmena d) citovaného ustanovení 2 úkony za písemné podání nebo návrh ve věci samé, výzva k plnění se základním skutkovým a právním rozbohem předcházející návrhu ve věci samé (kasační stížnost, odůvodnění stížnosti), dle písmena f) citovaného ustanovení 10 úkonů za prostudování spisu při skončení vyšetřování, a to za každé započaté dvě hodiny (žalobce již přípisem ze dne 1. 12. 2023 uváděl, že studiem spisu strávil více jak 20 hodin), dle písmena g) citovaného ustanovení za 7 úkonů představující účast při úkonu správního nebo jiného orgánu, účast na jednání před soudem nebo jiným orgánem, a to každé započaté dvě hodiny (porada/konzultace s daňovými poradci v rozsahu 13 hodin). Zároveň žalobce učinil předmětem nárokované částky zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč. Žalobce tedy v rámci změny žaloby požadoval celkem zaplacení za 20 úkonů po 3 100 Kč, 20 režijních paušálů po 300 Kč, 21 % DPH a zaplacený soudní poplatek, celkem tedy 87 280 Kč. Zároveň požadoval zohlednit i dle § 12 odstavec 1 advokátního tarifu, že se jednalo o obtížnou věc a studium podkladů bylo velmi časově náročné a v časové tísní, navýšení mimosmluvní odměny alespoň dvojnásobně, když v tomto případě by mimosoudní odměna činila celkem 169 560 Kč. I přes tuto skutečnost tak žalobce stále požaduje toliko částku ve výši 90 750 Kč.

13. Žalovaná se změnou žaloby nesouhlasila s tím, že žalobce zaměňuje skutkové tvrzení a právní posouzení, když se žalobce domnívá, že právní posouzení je advokátní tarif, ve skutečnosti je to však skutkové tvrzení, včetně obsahu vyhlášky o skutkovém tvrzení. Navíc z výpovědi jednatele žalované a svědkyně Novotné byla potvrzena existence ústní dohody uzavřené mezi účastníky formou odměny za výsledek tak, že pouze v případě úspěchu kasační stížnosti má žalobce nárok na 50 % z částky, která byla předmětem sporu, v opačném případě žádný nárok na odměnu žalobce mít nebude. Tedy byla prokázána smluvní odměna, ale jiným způsobem. Žalovaná také nebyla žalobcem nikterak poučena o tom, že bude účtováno dle advokátního tarifu. Tento postup žalobce odporuje pravidlům i judikatuře. Žalobce také směšuje úkony právní služby za hotové výdaje a podřazuje je pod jiný úkon advokátního tarifu. V původní žalobě žalobce účtoval hodiny, ve změněné žalobě účtuje úkony. A to jsou nová skutková tvrzení, kdy nelze bez dalšího nainstalovat advokátní tarif v případě, že se neprokázala existence smluvní odměny mezi účastníky. Pokud žalobce odkazuje na nálezy Ústavního soudu, ten řešil úplně jinou situaci, když se v něm jednalo o neplatnou smlouvu, ale v dané věci nebyla vůbec prokázána existence jakékoliv smlouvy (dohody). K námitce promlčení žalovaná upřesnila, že úkony právní služby mohl žalobce účtovat poprvé, nejdříve zamítnutím kasační stížnosti, respektive doručením rozsudku Nejvyššího správního soudu, což bylo v lednu 2021 a změna žaloby byla žalované doručena až 29. 8. 2024, a tedy až po uplynutí promlčecí doby, která činí tři roky.
14. Soud odkazem na ustanovení § 95 odstavec 2 o.s.ř. změnu žaloby připustil, neboť má zato, že jí nedochází k podstatné změně skutkových tvrzení, respektive skutku. Od samého počátku žalobce uplatňuje nárok na zaplacení jím poskytnutých právních služeb žalované, a to na základě zákona č. 85/1996 Sb. o advokacii. Jde tedy o stejný nárok vyplývající ze stejných skutkových tvrzení, jímž byl uplatněn a nově uváděné skutečnosti, tj. mimosmluvní odměna namísto odměny smluvní vychází co do podstaty ze stejných a dosud uváděných skutečností. Lze proto skutečně odkázat na nálezy Ústavního soudu ČR sp. zn. III. US 2552/2016 ze dne 27. 3. 2018, i když je v něm řešena neplatnost smluvního ujednání, nikoliv jeho existence. Obdobně by mohlo jít například o situaci uplatnění nároku ze smluvního vztahu, následně neprokázaného a jeho nového uplatnění z titulu bezdůvodného obohacení.
15. Obsahem spisu Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 51 Af 14/2018, zejména rozsudkem ze dne 29. 1. 2020, č. j. 51 Af 14/2018-59 a který nabyl právní moci dne 6. 3. 2020 má soud prokázáno zamítnutí žaloby žalované proti rozhodnutí odvolacího finančního ředitelství, Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Romana Bursíková.

jehož podstatou byla daňová problematika odpočtu DPH v celkové hodnotě 9 845 961,52 Kč. Žalovanou v daném řízení zastupoval advokát [REDAKCE]

16. Obsahem spisu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Afs 92/2020 má soud prokázáno, že dne 19. 3. 2020 byla u tohoto soudu podána blanketní kasační stížnost žalovanou, zastoupenou [REDAKCE] tedy žalobcem, který zároveň předložil plnou moc ze dne 19. 3. 2020, udělenou mu jednatelem žalované, o jejímž udělení a pravosti nebylo v řízení vedeném v této věci pochyb. Žalobce k žalobě připojil již výše citovaný rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích. Následně byl žalobce Nejvyšším správním soudem vyzván k odstranění vad blanketní kasační stížnosti, a k zaplacení soudního poplatku ze žaloby ve výši 5 000 Kč. Záznamem o složení ze dne 22. 4. 2020 má soud prokázáno zaplacení vyměřeného soudního poplatku žalobcem a podáním ze dne 14. 5. 2020 i odstranění vad podání, tedy odůvodnění kasační stížnosti žalobcem ve lhůtě soudem stanovené. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2021 č.j 7 Afs 92/2020–26 a který nabyl právní moci téhož dne, má soud prokázáno zamítnutí kasační stížnosti. Rozsudek byl do datové schránky žalobce doručen dne 21. 1. 2021.
17. Svazkem listin, jejichž provedení žalobce navrhl v rámci lhůty pro koncentraci řízení, má soud prokázáno, že žalovaná poskytla žalobci značný rozsah podkladů a materiálů souvisejících s problematikou řešenou krajským soudem a následně i Nejvyšším správním soudem, mimo jiné 25 stran žaloby ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 11. 2018, 37 stran rozhodnutí odvolacího finančního ředitelství, 82 stran dodatečných platebních výměrů za konkrétní měsíce, 56 stran zprávy o daňové kontrole a další.
18. Dohodou o provedení práce uzavřenou dne 19. 3. 2020 mezi žalobcem jako zaměstnavatelem a [REDAKCE] jako zaměstnancem a předloženou žalobcem do koncentrace řízení má soud prokázáno, že se zaměstnanec zavázal svému zaměstnavateli provést rozbor a analýzu předmětu kasační stížnosti žalované, a to z daňového hlediska, zejména neuznání odpočtu DPH správcem daně, a to v rozsahu 10 hodin po 2000 korunách, když místem provedení práce je sídlo zaměstnance. Smluvní vztah se řídí zákoníkem práce. Výdajovým pokladním dokladem číslo 6/2020/V ze dne 15. 4. 2020 má soud prokázáno vyplacení částky 8 500 Kč v hotovosti žalobcem [REDAKCE] jako mzdu 2020/03. Výplatním lístkem za březen 2020 (číslo listu 134 p.v.) má soud prokázáno vyúčtování částky hrubé mzdy 10 000 Kč a tedy čisté mzdy 8 500 Kč [REDAKCE]. Výdajovým pokladním dokladem číslo 8/2020/V ze dne 13. 5. 2020 má soud prokázáno vyplacení částky 8 500 Kč v hotovosti žalobcem [REDAKCE] jako mzdu za 2020/04 (číslo listu 132). Výplatním listem za duben 2020 (číslo listu 133) má soud prokázáno vyúčtování částky hrubé mzdy 10 000 Kč, a tedy čisté mzdy 8 500 Kč [REDAKCE]. Potvrzením [REDAKCE] ze dne 5. 10. 2024 (číslo listu 110) má soud prokázáno, že s ním jako daňovým poradcem konzultoval žalobce daňovou problematiku týkající se obchodní společnosti PT servis konzervárna v souvislosti s DPH pro účely řízení o kasační stížnosti, a to na základě dohody o provedení práce z 19. 3. 2020 celkem v rozsahu 10 hodin (konzultace byly uskutečňovány postupně).
19. Potvrzením [REDAKCE] ze dne 27. 11. 2023 (příloha C žalobce) má soud prokázáno, že s ním žalobce konzultoval daňovou problematiku týkající se žalované v souvislosti s DPH a vypracování znaleckého posudku pro účely řízení o kasační stížnosti. Konzultace se uskutečnila v jeho kanceláři dne 12. 5. 2020 v rozsahu 3 hodin. Zjednodušeným daňovým dokladem číslo 2020005 ze dne 12. 5. 2020 má soud prokázáno přijetí částky 9 075 Kč [REDAKCE] od žalobce za 3 hodiny konzultace, kasační stížnost PT servis.
20. Rozhodnutím o registraci k dani z přidané hodnoty (číslo listu 131) má soud prokázáno, že žalobce je od 19. 11. 2019 plátcem DPH.
21. Předžalobní výzvou ze dne 21. 6. 2023 má soud prokázáno, že žalobce vyzýval v uvedený den žalovanou k zaplacení žalované částky z titulu poskytnuté právní služby.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Romana Bursíková.

22. Po skutkové stránce lze tedy shrnout, že provedeným dokazování bylo prokázáno, že žalobce na základě plné moci udělené mu žalovanou převzal právní zastoupení žalované ve věci podání kasační stížnosti k Nejvyššímu správnímu soudu. Zastoupení žalobce v té věci má soud prokázáno zejména obsahem spisu Nejvyššího správního soudu, a i výpovědi jednatele žalované. Nebylo však prokázáno sjednání smluvní odměny mezi účastníky dle dohody o právním zastoupení ve výši 3000 Kč za hodinu. Nebyla rovněž prokázána existence dohody tvrzené a prokazované žalovanou o odměně dle dosaženého výsledku v rozsahu 50 % z přisouzené částky, neboť soud takovému tvrzení neuvěřil, a to zejména s ohledem na postoj žalované k uplatněnému nároku prezentovaný od samého počátku sporu. Žalovaná nejprve tvrdila, že žalobce žalované žádnou právní službu neposkytl a ani neví, o jakou právní službu by se mělo jednat. Po předložení plné moci, kterou žalovaná žalobci udělila, připustila právní zastoupení žalobcem, stále však trvala na tom, že jí žalobce žádné právní služby neposkytl a následně tvrdila, že pokud poskytl, tak ne v rozsahu, který si žalobce nárokuje. Až jeden rok po podání odporu žalovaná začala tvrdit sjednání odměny žalobce za výsledek, pouze však bude-li úspěšný. Poprvé to uvedl v účastnické výpovědi jednatel žalované a shodně vypovídala i zaměstnankyně žalované svědkyně paní [REDAKCE] ekonomka žalované. I když se obě výpovědi uvedených osob shodují, nepovažuje je soud za přesvědčivé. Jednatel žalované vypovídal jako účastník řízení, který má zájem na výsledku sporu, a proto považuje soud jeho výpověď za účelovou. Svědkyně [REDAKCE] sice vypovídala v pozici svědka, avšak je zaměstnancem žalované, a proto mohla být i v tomto směru její výpověď ovlivněna určitou závislostí na žalované, a tedy i na výsledku sporu. Nereálná se zároveň jeví soudu výše případné odměny, která měla být žalobci vyplacena při dosaženém úspěchu a pohybovala by se v řádech několika milionů korun. V řízení bylo prokázáno, že žalobce žalované právní služby ve smyslu zákona č. 85/1996 Sb. o advokacii v platném znění poskytl a bylo by v rozporu s dobrými mravy, kdyby za ně neměl obdržet odměnu účtovanou nikoliv na základě smluvního vztahu, který nebyl prokázán, ale dle mimosmluvní odměny, tj. podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. - advokátní tarif. Pokud soud v průběhu řízení připustil změnu žaloby, vyšel z toho, že žalobce od samého počátku požaduje odměnu za službu, kterou žalované poskytl, a proto nesouhlasí s názorem žalované, že jde o změnu skutkového tvrzení, pokud změněnou žalobou požaduje žalobce plnění mimosmluvní oproti původnímu plnění smluvnímu. V souvislosti s tím lze odkázat na některá rozhodnutí Nejvyššího soudu např. 33 Cdo 3791/2016-122 ze dne 30. 5. 2018, 21 Cdo 2502/2000 ze dne 30. 8. 2021, 32 Cdo 2083/2019 ze dne 18. 9. 2019 a další. V uvedených rozhodnutích Nejvyšší soud uzavírá, že předmětem občanského soudního řízení sporného je zákonem uplatněné právo na plnění (procesní nárok), které zahrnuje základ (žalobou tvrzené právně významné skutečnosti) a předmět (žalobní petit). Vylíčením právně významných rozhodujících skutečností žalobce určuje, o čem a na jakém skutkovém základě má soud rozhodnout. Žalobce je proto povinen uvést takové skutečnosti, jimiž vylíčí skutek, na jehož základě svůj nárok uplatňuje. Podstatu skutku lze přitom spatřovat především v jednání a v následku, který jím byl způsoben. Tentýž předmět řízení je dán, jestliže tentýž nárok nebo stav vymezený žalobním petitem vyplývá ze stejných skutkových tvrzení, jimiž byl uplatněn (ze stejného skutku). Podstatu skutku (skutkového děje) lze přitom spatřovat především v jednání a v následku, který jím byl způsoben; následek je pro určení skutku podstatný proto, že umožňuje z projevů vůle jednajících osob vymezit ty, které tvoří skutek. Odtud plyne, že totožnost skutku je zachována, je-li zachována alespoň totožnost jednání nebo totožnost následků.
23. S touto otázkou pak úzce souvisí i námitka promlčení žalovanou uplatněná spočívající v tom, že pokud k ukončení poskytování právní služby žalobcem žalované došlo nabytím právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2021 a žalobce učinil změnu žaloby až dne 22. 8. 2024, stalo se tak až po uplynutí promlčecí doby. Soud je však odlišného názoru, kdy žalobce od samého počátku požaduje odměnu za právní služby, které žalované na základě jí udělené plné moci poskytl, a proto se svou podstatou o změnu žaloby nejedná, byť je takový procesní úkon takto nazván a musel být žalobcem učiněn z důvodu upřesnění žalobního petitu, Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Romana Bursíková.

kdy již nárok nemohl být odvozován od vystavené faktury a její splatnosti. Proto má soud za to, že nárok žalobce, pokud nabyl rozsudek Nejvyššího správního soudu právní moci dne 21. 1. 2021 a žaloba byla podána dne 11. 7. 2023 promlčen není, a to s odkazem na ustanovení § 619 odst. 1, 2, a § 629 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákoník (dále jen o.z.) a žaloba byla podána včas. Za promlčený však považuje soud nárok žalobce na zaplacení soudního poplatku 5 000 Kč za podání kasační stížnosti k Nejvyššímu správnímu soudu, neboť žalobce jej učinil předmětem řízení až v podání ze dne 22. 8. 2024, ačkoli k jeho zaplacení došlo dne 21.4.2020 a tedy až po uplynutí zákonné tříleté promlčecí doby. I kdyby soud za počátek běhu promlčecí doby považoval doručení rozsudku Nejvyššího správního soudu žalobci dne 21.1.2021, nárok byl promlčen nejpozději 21.1.2024.

24. Po právní stránce nahlížel soud na daný případ dle ust. § 1 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb. O advokacii v platném znění, dle kterého se poskytováním právních služeb rozumí mimo jiné i zastupování v řízeních před soudy, udělování právních porad, sepisování listin a další formy právní pomoci, jsou-li vykonávány soustavně a za úplatu.
25. Dále dle ust. § 1 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. - advokátní tarif, dle kterého odměna advokáta za poskytování právních služeb se řídí jeho smlouvou s klientem; není-li odměna advokáta takto určena, řídí se ustanoveními této vyhlášky o mimosmluvní odměně.
26. Pokud jde o účtované úkony právní služby, soud vyšel z ust. § 11 odst. 3 advokátního tarifu, dle kterého za úkony právní služby neuvedené v odstavci 1 a 2 tohoto ustanovení náleží odměna jako za úkony, jimiž jsou svou povahou a účelem nejbližší. Takto ostatně na danou problematiku nahlížel i žalobce, který jím poskytnuté právní úkony podřadil pod ty, které jsou svou povahou vykonanému úkonu nejbližší. Soud považuje za 1 úkon právní služby přípravu a převzetí právního zastoupení, dále za 1 úkon právní služby odůvodnění kasační stížnosti k Nejvyššímu správnímu soudu a pokud žalobce požaduje odměnu i za 1 úkon za blanketní podání kasační stížnosti, tento úkon mu soud nepřiznal, neboť se jednalo o velmi krátké podání bez bližšího právního rozboru, ale zejména až včasné a odůvodněné kasační stížnost může vyvolat předpokládané účinky, a tedy být po věcné stránce alespoň projednána bez následků jejího odmítnutí. Ani blanketní stížnost podaná Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě a ani následně řádná kasační stížnost žalobcem doplněná a odůvodněná by samy o sobě nevedly k meritornímu projednání této stížnosti, ale toliko k jejímu odmítnutí.
27. Pokud jde o nahlížení a studium spisu, má soud za to, že mohou být samostatným úkonem právní služby dle § 11 odst. 3 advokátního tarifu, nejenom v trestním řízení, ale i v občanském soudním řízení, což závisí na jeho kvantitativních a kvalitativních parametrech (např. nález Ústavního soudu sp. zn. I US 3906/11 a dále komentář k § 11 advokátního tarifu (Wolters Kluwer, zdroj ASPI). V daném případě žalobce rozsah studia spisového materiálu během řízení měnil a nebyl v tom konstantní. V podání ze dne 7. 9. 2023 (číslo listu 12 p.v.) uvedl rozsah studia a přípravy 6 hodin, v rámci koncentrační lhůty v podání ze dne 1. 12. 2023 (číslo listu 62 p. v.) uvedl, že podklady studoval dne 20. 3. 2020 a strávil tím reálně více jak 20 hodin, ale toto množství klientovi reálně neúčtoval. Ničeho dalšího do konce lhůty pro koncentraci řízení neuvedl, tedy jiný rozsah studia spisu a podkladů než původně uváděných 6 hodin neuvedl. Proto soud z tohoto rozsahu ve svém rozhodnutí vycházel. Provedeným dokazováním má soud prokázáno, že předmětem kasační stížnosti byla složitá problematika DPH a jejího odvodu státu, a že žalobce musel prostudovat větší množství jemu poskytnutých podkladů. Účtovaný čas žalobce v rozsahu 6 hodin se tak soudu jeví jako odpovídající. Tento rozsah představuje tři úkony právní služby za každé dvě započaté hodiny. Celkem tedy soud přiznal žalobci odměnu za 5 úkonů právní služby po 3100 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu), tj. 15 500 Kč, dále pět režijních paušálů po 300 Kč, které žalobci náleží dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, tj. 1 500 Kč, celkem tedy 17 000 Kč. Žalobci nebylo přiznáno DPH, neboť osvědčení o registraci žalobce k DPH tento předložil až po uplynutí lhůty pro koncentraci řízení, a tedy pozdě.

28. Soud nepřiznal žalobci další účtované úkony právní služby, a to za konzultaci s daňovými poradci v rozsahu 13 hodin a podřazené žalobcem pod úkony dle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu. Předně nutno uvést, že na tyto úkony nahlíží soud dle výkladu k § 13 AT jako na hotový výdaj poskytnutý třetí osobě. Dle odstavce 1 citovaného ustanovení advokátu náleží náhrada hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s poskytnutím právní služby mimo jiné i na odborná vyjádření a znalecké posudky. Soud má za to, že pokud se podstata kasační stížnosti týkala daňové problematiky a žalobce není v tomto směru odborníkem, spojení tohoto výdaje s konkrétními úkony žalobce jsou natolik automatické, že je zjevné, že pokyn klienta ke konkrétní službě zahrnuje i akceptaci tohoto výdaje, aniž by si tedy advokát musel předtím k takovému výdaji obstarat souhlas klienta. Proto i přesto, že žalobce neměl od žalované výslovný souhlas k tomuto výdaji, mohl ho žalobce vynaložit a následně i vyúčtovat, a jelikož se jedná o hotový výdaj, musel by zároveň doložit jeho účelné vynaložení. Žalobce požadoval zaplacení výdajů daňovému poradci [REDAKCE] v rozsahu 10 hodin po 2 000 Kč dle dohody o provedení práce, kterou doložil dvěma výdajovými pokladními doklady a dvěma výplatními listy. Jelikož však [REDAKCE] byl dle dohody o provedení práce zaměstnanec žalobce, není na místě považovat jeho činnost pro žalobce za výkon činnosti třetí osobou, a proto soud tento výdaj žalobci nepřiznal. Pokud jde o výdaj žalobce vynaložený za konzultaci s [REDAKCE] nepovažuje tento soud za účelně vynaložený proto, že jednak bylo žalobcem tvrzeno konzultování ve věci vypracování znaleckého posudku (viz. podání žalobce ze dne 1. 12. 2023), čemuž předložený zjednodušený daňový doklad vůbec nekoresponduje a jednak se jedná o dalšího daňového poradce v pořadí, s nímž měla být odborná problematika konzultována, ačkoliv bylo již zároveň konzultováno s [REDAKCE] zaměstnancem žalobce v rozsahu 10 hodin. Hledisko účelnosti je zároveň měřítkem posouzení nadbytečnosti nákladu ve vztah k poskytnuté poskytované službě. Toto kritérium slouží především k tomu, aby pod záminkou výdaje na právní služby nebyly náklady právní služby pro klienta uměle navyšovány. Proto soud žalobci ani tento hotový výdaj nepřiznal, jelikož nebyl účelně vynaložený.
29. Soud také neshledal důvod k postupu podle § 12 odst. 1 advokátního tarifu, kdy žalobce požadoval mimořádné zvýšení odměny na dvojnásobek, jelikož se jednalo o časově náročnou problematiku, nastudování velkého množství podkladů a vše muselo být učiněno v časové tísní, kdy žalobce převzal právní zastoupení v poslední den lhůty k podání kasační stížnosti. Mimořádná obtížnost může být dle konstantní judikatury shledávána pouze ve výjimečných případech a samotná rozsáhlá materie spisu tímto kritériem vůbec není. Na odůvodnění blanketní stížnosti měl žalobce dva měsíce a kasační stížnost v blanketním podání mohl reálně napsat za velmi krátkou dobu, navíc si určité časové tísně musel být vědom, již při převzetí právního zastoupení v poslední den lhůty k podání kasační stížnosti. Žalobce tak byl ve věci úspěšný pouze co do částky 17 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení od data následujícího po doručení změny žaloby právnímu zástupci žalované a ve zbytku byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná, a to i pokud jde o část úroků z prodlení, kdy za počátek prodlení lze, s ohledem na změnu žaloby, považovat až den následující po doručení změněného nároku právnímu zástupci žalované do datové schránky dne 29. 8. 2024, tj od 30. 8. 2024.
30. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 142 odst. 2 o.s.ř. za situace, kdy žalobce se žalobou domáhal po žalované zaplacení částky 90 750 Kč s příslušenstvím, byl však úspěšný toliko co do částky 17 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení, žalobce byl tedy úspěšný v rozsahu 19 %. Žalovaná byla úspěšná v rozsahu 81 % a odečtením obou úspěchů byla v rozsahu cca 60 % úspěšná žalovaná, která má také právo na náhradu všech účelně vynaložených nákladů řízení. Za ty považuje soud právní zastoupení účtované v souladu s advokátním tarifem za 11 úkonů právní služby (příprava a převzetí věci, odpor proti platebnímu rozkazu, 5x účast na ústním jednání, vyjádření v rámci koncentrace řízení a závěrečný návrh) po 4 740 korunách, celkem 52 140 Kč, 11 x režijní paušál po 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu celkem ve výši 3 300 Kč, náhrada za promeškaný čas dle § 14 odst. 1 advokátního tarifu za 50 započatých

půl hodiny celkem ve výši 5 000 Kč a jízdné vykonané ze sídla advokátní kanceláře k soudu a zpět registrační značky [REDAKCE]. Při průměrné spotřebě 5,7 l na 100 km a při ceně motorové nafty 34,40 Kč a při základní sazbě náhrady 5,2 Kč za 1 km, přičemž byly vykonány dvě cesty po 178 km dne 10. 10. 2023 celkem tedy ve výši 2 549,24 Kč za tuto cestu, dále za cestu vykonanou stejným vozidlem při stejných parametrech při jiné ceně motorové nafty 38,70 Kč za 1 l a při sazbě základní náhrady 5,6 Kč na 1 km, při stejné délce trasy vykonané ve dnech 17. 5. 2024, 12. 7. 2024 a 30. 8. 2024 celkem tedy ve výši 8 336,70 Kč a motorovým vozidlem registrační značky [REDAKCE] při průměrné spotřebě 5,9 l na 100 km, při ceně benzínu 38,20 Kč za 1 l při sazbě základní náhrady 5,6 Kč na 1 km, při stejné délce trasy ve výši 2 795,95 Kč. Celkem tedy náhrada cestovních výdajů ve výši 13 681,89 Kč. Dále 21 % DPH ze součtu přiznaných částek ve výši 15 565 Kč, celkem se tedy jedná o náklady řízení ve výši 89 686 Kč. 60 % z této částky pak činí 53 812 Kč, a právě tuto částku uložil soud neúspěšnému žalobci úspěšnější žalované na nákladech řízení nahradit. Soudem nebyly žalované přiznány dva úkony právní služby, a to za vyjádření k důkazu žalobce ze dne 24. 4. 2024 a za vyjádření ve věci samé dne 22. 11. 2024, neboť k žádnému z těchto úkonů nebyla žalovaná soudem vyzývána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích - pobočky v Táboře, a to prostřednictvím soudu podepsaného.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Tábor 16. prosince 2024

Mgr. Michaela Bílá v. r.
předsedkyně senátu

Toto rozhodnutí nabylo v odst. I. v části výroku, jímž bylo žalované uloženo zaplatit žalobci částku 6 800 Kč s příslušenstvím a v odst. II. právní moci dne 11. 9. 2025. Připojení doložky provedla Pavla Červená dne 13. 4. 2026.